

[Energiministeren]

Vedr. spørgsmål no. 373 fra Hr. Preben Wilhjelm.

Vi henviser til Ministeriets skrivelse af 30. f.m. med anmodning om oplysninger til besvarelse af det af herr Preben Wilhjelm stillede spørgsmål om »... hvad A. P. Møller har fået ...« for at lade sine partnere i D.U.C. »overtage henholdsvis 43 pct., 70 pct. og 80 pct. af de økonomiske interesser, som er knyttet til eneretsbevillingen for det indre danske område, den sydvestlige del af Nordsøen og den øvrige del af Nordsøområdet«.

Svaret er, at A. P. Møller intet har fået, hverken direkte eller indirekte.

Vi har herudover følgende bemærkninger til nogle af de forhold, spørgeren anfører i sin »Begrundelse« af det til Ministeren stillede spørgsmål:

Det er vildledende, når herr Preben Wilhjelm anfører, »at A. P. Møller på få uger kunne afstå de første 60 pct. af interesserne til udenlandske partnere«. Tværtimod var det, efter at Esso havde opgivet koncessionen og efter de mange resultatløse borer, vanskeligt at overtale andre til at gå i samarbejde om efterforskning i Danmark, hvilket var en forudsætning for, at A. P. Møller ville og kunne søge koncessionen. Forgæves henvendelse blev rettet til flere selskaber, og først da Gulf tilkendegav interesse kunne A. P. Møller søge om koncessionen. Dette samarbejde gik ud på, at hver partner afholdt 50 pct. af udgifterne og havde ret til 50 pct. af eventuel produktion.

Sidenhen foretoges som bekendt ændringer. Disse fremgår af de til Ministeriet gennem årene fremsendte genparter af D.U.C. aftalerne, der også indeholder de særlige forpligtelser med hensyn til efterforskning, der ifølge sædvane indenfor olieindustrien blev aftalt med de selskaber, der ikke som Gulf var med fra starten. Seneste ændring var i 1974, hvor Gulf udtrådte, og hvorefter interesserne i D.U.C. har været:

Land og

Indre Farvande	A. P. Møller	57,2 pct.
	Shell	42,8 pct.

Nordsøen

Sydvest	A. P. Møller	30 pct.
	Shell	40 pct.
	Chevron	15 pct.
	Texaco	15 pct.

Nordsøen

Nordøst	A. P. Møller	20 pct.
	Shell	30 pct.
	Chevron	25 pct.
	Texaco	25 pct.

Med hensyn til investeringer under D.U.C. er stillingen som følger:

Mill. Kr.	uden	med
D.U.C. 1962-1980 ¹⁾	rente-	rente-
	tillæg	tillæg ²⁾
	ca.	ca.

1. Investering og udgifter	3990	7480
2. Indtægter minus royalty	1500	2230
3. Nettoudlæg	2490	5250

¹⁾ Tal for 1980 er skønnet.

²⁾ Effektiv obligationsrente gennem årene, Statsobligation s. 1997, 4,5%.

Der gøres opmærksom på, at der ikke er foretaget regulering for inflation.

På grund af varierende interesseforhold indenfor de enkelte områder under D.U.C., ændringer i tidens løb etc. kan den enkelte partners stilling ikke direkte sættes i forhold til D.U.C.'s totale billede, men til orientering er A. P. Møllers tilsvarende nettoudlæg ca. kr. 775 Mill. henholdsvis ca. kr. 1450 Mill.

Med hensyn til skatteforhold hævder herr Preben Wilhjelm, at A. P. Møllers andel »... på grund af den særlige afskrivningsregel A. P. Møller krævede og fik i forbindelse med bevillingen, delvis bliver betalt af skatteyderne...«. A. P. Møller fik *ingen* særlig afskrivningsregel. Det er derfor ukorrekt at påstå, at vore investeringer delvis er betalt af skatteyderne. Forholdet er tværtimod, at vi på grund af den hidtil forholdsvis beskedne olieproduktion stadig har store uafskrevne investeringer i efterforskning og produktionsanlæg.

Selv om henvisningen til norske forhold ikke er relevant for vor koncession, giver den anledning til at bemærke, at i Danmark kunne hele bevillingen og dermed den store efterforskningsudgift fortages, hvis indvinding ikke kom i gang inden et bestemt tidspunkt. Der er følgelig betalt for retten til efterforskning blandt andet ved at løbe denne meget store risiko. En tilsvarende risiko har ikke foreligget under norske vilkår. I Norge kan arealafgifter ifølge vore oplysninger i øvrigt